



# Colliebladet

Medlemstidning för Svenska Collieklubben  
Nr 3 - 2009



Sommarspecial:  
**Collie kan!**

Agility

Utställning

Lydnad

Rallylydnad

Vallning

Bruks

Freestyle

Jakt

## Vår resa med Milton

**började den 30:e september 2006.**

När vi först fick hem Milton, som omplaceringshund, vågade han inte äta. Ett evigt trugande och rullande med olika fodertyper, köttbullar och korvar. Men efter ca 3 veckor började han äta som "folk". När matfrågan var på väg att lösas så försökte vi leka med honom men det visade sig lika ovant som att äta. Men även detta hinder kunde övervinnas. Vi upptäckte att Milton är löjligt förtjust i att hämta saker man kastar till honom. Vi lyckades komma in på en valpkurs med vår 1½ åriga "valp" vilket var en lysande omstart på unga herr Miltons karriär. Körde vidare med fortsättningskursen och jycken verkade tycka att det här med att springa i skogen och leta efter saker var jättekul. Efter nästan ett halvt år så lekte vi med tanken tillsammans med Miltons uppfödare att prova på att ställa ut honom nu när vi fått ordning på päls och sinne.

Vi begav oss till Orrefors glasbruk och en inofficiell utställning utan en aning vad det innebär. Glada och nervösa satt vi och försökte lista ut hur allt funkar. När det är dags att gå in i ringen är Milton överlycklig och domaren, Bo Lundgren, undrar vart vi har gömt den här hunden. Vi visas ut ur ringen med en röd plastremsa i handen. Vad betyder en röd plastremsa? Är det en bra sak?

Nåja, vi fick en kanonkritik och slutade som BIR. Överlyckliga över Miltons förtjusande rosetter och hans strålände insatts att se fin ut resulterade i ett saftigt grisöra.

Sen har det rullat på med utställningar. Milton har fått mer och mer ringvana plus att matte inte är riktigt lika nervös som i början. Så när man ska iväg, packat bilen med Miltons bur och skålar, då vet han att vi är på väg till något nytt ställe där han kan få skina upp och visa hur tjugig en ståtlig Colliehanne kan vara. Glädjen är verkligen på topp oavsett hur det går i resultatet. Fast så illa är det ju inte. Fullcertad på ett år och även lyckats få ett CACIB. För att skryta ännu mer; Prisses & Leyas Pris som Årets utställningscollie 2008.

Vi har sagt att det här med utställningar är mest en kul grej, ett sätt att socialträna Milton. Sen har vi även gjort både MH och Korning, båda godkända med gott resultat. Korningsdomaren undrade dessutom om Milton någonsin kan bli arg, för det gick inte att provocera fram med hjälp av några futtiga dockor och skyltar.

Men när det gäller att vakta revirets gränser kan han visa vad han tycker om någon kommer objuden in på territoriet.

Milton har även så smått börjat på med lydriad och sök med hjälp av tränaren Jan A. och det ser lovande ut.

Lite tätt som tätt kan man hitta husse liggandes på golvet sovandes med Milton som vilar tryggt på ena armen. Det är ju en syn som man inte glömmer så lätt.

Då vi haft hund i 13 år innan men då bara som ren familje-



hund så är det här med utställningar en helt ny oupptäckt mark att fortsätta utforska. Vi har lärt oss med mycket letande och en enorm hjälp av alla inblandade. Vi kommer att fortsätta utomlands med vår snygging nu då han gjort det mesta i Sverige.

Milton har gett vår familj en enorm trygghet, glädje och massor av skratt. Vi är honom evigt tacksamma för all den kärlek han ger oss. När han möter oss i dörren, sneglar med bebisögon då han vill ha nått gott, eller bara kommer och lägger upp tasserna och vill pussas. Man kan ju inte annat än älska en sådan snygging. Vi är evigt tacksamma för varje dag tillsammans.

*Marzena Gustafsson & Milton*

